

1. Adjuk meg az alábbi $\mathbf{v}_1, \mathbf{v}_2, \mathbf{v}_3 \in \mathbb{R}^4$ vektorok által kifeszített W altérnek egy ortogonális bázisát a standard skalárszorzatra nézve Gram-Schmidt-ortogonalizációval! Határozzuk meg a $\mathbf{v} = (1, 2, 3, 4)$ vektor merőleges vetületét W -re, és adjuk meg a vetület koordinátavektorát a megadott ortogonális bázisban.

$$\mathbf{v}_1 = (0, 1, 0, -1), \quad \mathbf{v}_2 = (1, -1, 0, 1), \quad \mathbf{v}_3 = (1, 3, 1, -1)$$

Megoldás: Először csak ortogonalizálunk, aztán normálunk. Egy-egy ortogonalizálás után az új vektort helyettesíthetjük a skalárszorosával, ha az szebb.

$$\mathbf{c}_1 = \mathbf{v}_1 = (0, 1, 0, -1),$$

$$\mathbf{c}_2 = \mathbf{v}_2 - \frac{\langle \mathbf{c}_1, \mathbf{v}_2 \rangle}{|\mathbf{c}_1|^2} \mathbf{c}_1 = (1, -1, 0, 1) + \frac{2}{2}(0, 1, 0, -1) = (1, 0, 0, 0).$$

$$\mathbf{c}_3 = \mathbf{v}_3 - \frac{\langle \mathbf{c}_1, \mathbf{v}_3 \rangle}{|\mathbf{c}_1|^2} \mathbf{c}_1 - \frac{\langle \mathbf{c}_2, \mathbf{v}_3 \rangle}{|\mathbf{c}_2|^2} \mathbf{c}_2 = (1, 3, 1, -1) - \frac{4}{2}(0, 1, 0, -1) - \frac{1}{1}(1, 0, 0, 0) = (0, 1, 1, 1).$$

Tehát a $\{\mathbf{v}_1, \mathbf{v}_2, \mathbf{v}_3\}$ vektorrendszernek megfelelő ortogonális rendszer

$\{(0, 1, 0, -1), (1, 0, 0, 0), (0, 1, 1, 1)\}$, és a generált altér ortonormált bázisa ebből

$\{\frac{1}{\sqrt{2}}(0, 1, 0, -1), (1, 0, 0, 0), \frac{1}{\sqrt{3}}(0, 1, 1, 1)\}$.

2. Tekintsük az $(1, 1, 0, 1), (1, 1, 0, 0)$ által kifeszített W alteret $V = \mathbb{Z}_2^4$ vektortérben.
- Mutassuk meg, hogy W^\perp nem direkt kiegészítője W -nek.
 - Válasszuk ki a \mathbb{Z}_2^4 standard $\{\mathbf{e}_1, \mathbf{e}_2, \mathbf{e}_3, \mathbf{e}_4\}$ bázisából két elemet, amelyek W -nek valamelyik direkt kiegészítőjét feszítik ki!

Megoldás: a) Látható, hogy $(1, 1, 0, 0)$ merőleges W mindkét generátorelemére, tehát $W \cap W^\perp \neq 0$, így W^\perp nem lehet direkt kiegészítője W -nek.

A W merőlegesét egyébként az $A\mathbf{x} = \mathbf{0}$ homogén egyenletrendszer megoldásával számíthatjuk ki, ahol A sorai a W egy generátorrendszere (a megoldás vektoros alakjából a W^\perp bázisát is leolvashatjuk). Ezután a $W + W^\perp$ dimenzióját ellenőrizhetjük egy másik Gauss-eliminációval, amit a két generátorrendszer uniójára alkalmazunk. Mivel $\dim W + \dim W^\perp = \dim V$, pontosan akkor lesz $V = W \oplus W^\perp$, ha $\dim(W + W^\perp) = \dim V$.

- b) Végezzünk Gauss-eliminációt arra a mátrixra, amelynek első néhány oszlopa a W megadott generátorrendszere, a többi az, amiből a kiegészítést választhatjuk (ez lehet általában a teljes tér egy tetszőleges generátorrendszere). A lépcsős alak vezérelemei által megjelölt oszlopok a W bázisával kezdődnek, és ezt egészítik ki a többiek a V egy bázisává. Ne felejtsük el, hogy modulo 2 számolunk ebben a feladatban!

$$\begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 & 0 & 0 & 0 \\ 1 & 1 & 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 1 & 0 \\ 1 & 0 & 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \mapsto \begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 1 & 1 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \mapsto \begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 1 & 0 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 1 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 1 & 0 \end{bmatrix}$$

A bázisoszlopok az 1., 2., 3. és 5., tehát egy direkt kiegészítő altér egy lehetséges bázisa $\{\mathbf{e}_1, \mathbf{e}_3\}$.

3. Tekintsük az \mathbb{R}^2 -et mint euklideszi teret az $A = \begin{bmatrix} 1 & 2 \\ 2 & 5 \end{bmatrix}$ mátrix által megadott $\langle \mathbf{x}, \mathbf{y} \rangle_A := \mathbf{x}^T A \mathbf{y}$ skalárszorzattal. Legyen $\mathbf{u} = (1, 1)$, $\mathbf{v} = (1, -1)$.
- Mi lesz az $\langle \mathbf{e}_1, \mathbf{e}_2 \rangle_A$ és $\langle \mathbf{u}, \mathbf{v} \rangle_A$, skalárszorzatok értéke, és mi az \mathbf{e}_1 és \mathbf{e}_2 hossza ebben az euklideszi térben?
 - Adjunk meg erre a skalárszorzatra nézve ortonormált bázist \mathbb{R}^2 -ben!

Megoldás: Vegyük észre, hogy A pozitív definit, mert szimmetrikus, és $[x \ y] \begin{bmatrix} 1 & 2 \\ 2 & 5 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x \\ y \end{bmatrix} = x^2 + 4xy + 5y^2 = (x + 2y)^2 + y^2 > 0$ minden $(x, y) \neq \mathbf{0}$ -ra. Tehát az A által definiált bilineáris függvény skalárszorzat, és \mathbb{R}^2 ezzel a skalárszorzattal euklideszi tér.

a) $\langle \mathbf{e}_i, \mathbf{e}_j \rangle = \mathbf{e}_i^T A \mathbf{e}_j$ az A mátrix ij indexű eleme. Tehát $\langle \mathbf{e}_1, \mathbf{e}_2 \rangle_A = \langle \mathbf{e}_2, \mathbf{e}_1 \rangle_A = 2$, \mathbf{e}_1 hossza $\sqrt{\langle \mathbf{e}_1, \mathbf{e}_1 \rangle_A} = 1$, \mathbf{e}_2 hossza pedig $\sqrt{5}$ ebben az euklideszi térben.

$$\langle \mathbf{u}, \mathbf{v} \rangle = \mathbf{u}^T A \mathbf{v} = [1 \ 1] \begin{bmatrix} 1 & 2 \\ 2 & 5 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 \\ -1 \end{bmatrix} = -4.$$

b) Használjunk Gram–Schmidt-ortogonalizációt a \langle, \rangle_A skalárszorzatra nézve, az $\{\mathbf{e}_1, \mathbf{e}_2\}$ bázison.

$$\mathbf{c}_1 = \mathbf{e}_1 = (1, 0),$$

$$\mathbf{c}_2 = \mathbf{e}_2 - \frac{\langle \mathbf{c}_1, \mathbf{e}_2 \rangle_A}{\langle \mathbf{c}_1, \mathbf{c}_1 \rangle_A} \mathbf{c}_1 = (0, 1) - 2(1, 0) = (-2, 1). \text{ Tehát } \{\mathbf{c}_1, \mathbf{c}_2\} = \{(1, 0), (-2, 1)\}$$

ortogonális bázis, és $\langle \mathbf{c}_1, \mathbf{c}_1 \rangle_A = 1$, $\langle \mathbf{c}_2, \mathbf{c}_2 \rangle_A = [-2 \ 1] \begin{bmatrix} 1 & 2 \\ 2 & 5 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} -2 \\ 1 \end{bmatrix} = 1$, így ez egyúttal ortonormált bázis is.

4. Mutassuk meg, hogy az $n \times n$ -es ortogonális mátrixok csoportot alkotnak, azaz ortogonális mátrixok szorzata ortogonális, inverze ortogonális és az egységmátrix ortogonális.

Megoldás: Ha $A^{-1} = A^T$ és $B^{-1} = B^T$, akkor $(AB)^{-1} = B^{-1}A^{-1} = B^T A^T = (AB)^T$, $(A^{-1})^{-1} = (A^T)^{-1} = (A^{-1})^T$, és $I^{-1} = I = I^T$.

5. Melyik szemiortogonális az alábbi mátrixok közül? A szemiortogonálisoknak melyik oldali inverze létezik? Adjuk is meg a megfelelő egyoldali inverzeket!

$$A = \begin{bmatrix} \cos \alpha & -\sin \alpha & 0 \\ \sin \alpha & \cos \alpha & 0 \\ 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}, \quad B = \begin{bmatrix} 1 & 1 & 0 \\ -1 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}.$$

Megoldás: B nem szemiortogonális, mert bár a sorai és oszlopai is ortogonálisak, nem alkotnak ortonormált rendszert. A oszlopai viszont ortonormált rendszert alkotnak, így A (az oszlopokra nézve) szemiortogonális, és $A^T A = I$. Ez azt jelenti, hogy A bal inverze A^T .

6. a) Írjuk fel azt a 2×2 -es forgatásmátrixot, amely az $(1, 2)$ vektort elforgatja a $(\sqrt{5}, 0)$ vektorba!
 b) Írjuk fel a $\mathbf{v} = (1, -1, 1, -1)$ normálvektorú hipersíkra való Householder-tükrözés standard mátrixát!
 c) Írjuk fel annak a Householder-tükrözésnek a mátrixát, amely a $v = (1, -1, 1, -1)$ vektort olyan vektorba viszi, amelynek csak az első koordinátája nem nulla, és az első koordináta negatív! Milyen normálvektorú hipersíkra tükröz ez a transzformáció?

Megoldás: a) A forgatásmátrix $\frac{1}{\sqrt{5}} \begin{bmatrix} 1 & 2 \\ -2 & 1 \end{bmatrix}$

$$\text{b) A tükrözés mátrixa } I - \frac{2}{4} \begin{bmatrix} 1 & -1 & 1 & -1 \\ -1 & 1 & -1 & 1 \\ 1 & -1 & 1 & -1 \\ -1 & 1 & -1 & 1 \end{bmatrix} = \frac{1}{2} \begin{bmatrix} 1 & 1 & -1 & 1 \\ 1 & 1 & 1 & -1 \\ -1 & 1 & 1 & 1 \\ 1 & -1 & 1 & 1 \end{bmatrix}$$

c) $|\mathbf{v}| = 2$, így a hipersík normálvektora $(-2, 0, 0, 0) - (1, -1, 1, -1) = (-3, 1, -1, 1)$, és

$$\text{a tükrözés mátrixa } I - \frac{2}{12} \begin{bmatrix} 9 & -3 & 3 & -3 \\ -3 & 1 & -1 & 1 \\ 3 & -1 & 1 & -1 \\ -3 & 1 & -1 & 1 \end{bmatrix} = \frac{1}{6} \begin{bmatrix} -3 & 3 & -3 & 3 \\ 3 & 5 & 1 & -1 \\ -3 & 1 & 5 & 1 \\ 3 & -1 & 1 & 5 \end{bmatrix}$$

7. Legyen $A = \begin{bmatrix} 1 & 3 & 9 \\ -1 & 3 & 1 \\ 1 & 3 & 5 \\ -1 & 3 & -3 \end{bmatrix}$. Határozzuk meg az A mátrix QR-felbontását, valamint teljes

QR-felbontását Gram–Schmidt-féle ortogonalizációval!

Megoldás: Ortogonalizáljuk a mátrix oszlopait, azaz az $\mathbf{a}_1 = (1, -1, 1, -1)$, $\mathbf{a}_2 = (3, 3, 3, 3)$ és $\mathbf{a}_3 = (9, 1, 5, -3)$ vektorokat. Az ortogonalizálás során szabad a kapott ortogonális vektorokat pozitív skalárral megszorozni, mert attól még a hozzá tartozó ortonormált rendszer ugyanaz lesz.

$$\mathbf{c}_1 = \mathbf{a}_1 = (1, -1, 1, -1).$$

$$\tilde{\mathbf{c}}_2 = (3, 3, 3, 3) - \frac{0}{4}(1, -1, 1, -1) = (3, 3, 3, 3), \text{ így } \mathbf{c}_2 = (1, 1, 1, 1) \text{ is lehet.}$$

$$\tilde{\mathbf{c}}_3 = (9, 1, 5, -3) - \frac{16}{4}(1, -1, 1, -1) - \frac{12}{4}(1, 1, 1, 1) = (2, 2, -2, -2), \text{ így } \mathbf{c}_3 = (1, 1, -1, -1).$$

A megfelelő ortonormált rendszer így

$$\mathbf{q}_1 = \frac{1}{2}(1, -1, 1, -1), \mathbf{q}_2 = \frac{1}{2}(1, 1, 1, 1), \mathbf{q}_3 = \frac{1}{2}(1, 1, -1, -1). \text{ Ebből}$$

$$Q = \frac{1}{2} \begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 \\ -1 & 1 & 1 \\ 1 & 1 & -1 \\ -1 & 1 & -1 \end{bmatrix} \Rightarrow R = Q^T A = \begin{bmatrix} 2 & 0 & 8 \\ 0 & 6 & 6 \\ 0 & 0 & 4 \end{bmatrix}$$

A teljes felbontáshoz Q -t kell kiegészíteni ortogonális mátrixszá, például egy negyedik, független vektor ortogonalizálásával: $(1, 0, 0, 0) - \frac{1}{4}(1, -1, 1, -1) - \frac{1}{4}(1, 1, 1, 1) - \frac{1}{4}(1, 1, -1, -1) = \frac{1}{4}(1, -1, -1, 1) \Rightarrow$ a negyedik vektor $\frac{1}{2}(1, -1, -1, 1)$, és a felbontás

$$A = \frac{1}{2} \begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 & 1 \\ -1 & 1 & 1 & -1 \\ 1 & 1 & -1 & -1 \\ -1 & 1 & -1 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 2 & 0 & 8 \\ 0 & 6 & 6 \\ 0 & 0 & 4 \\ 0 & 0 & 0 \end{bmatrix}$$

8. A 7. feladat A mátrixára határozzuk meg az $A\mathbf{x} = \mathbf{b}$ lineáris egyenletrendszer egyetlen legjobban közelítő megoldását QR-felbontás segítségével, ha $\mathbf{b} = (0, 0, 0, 1)$. Miért van csak egy legjobban közelítő megoldás?

Megoldás: Az $R\mathbf{x} = Q^T\mathbf{b}$ egyenletet kell megoldanunk:

$$\begin{bmatrix} 2 & 0 & 8 \\ 0 & 6 & 6 \\ 0 & 0 & 4 \end{bmatrix} \mathbf{x} = \frac{1}{2} \begin{bmatrix} 1 & -1 & 1 & -1 \\ 1 & 1 & 1 & 1 \\ 1 & 1 & -1 & -1 \end{bmatrix} \mathbf{b} = \begin{bmatrix} -1/2 \\ 1/2 \\ -1/2 \end{bmatrix} \Rightarrow \mathbf{x} = \begin{bmatrix} 1/4 \\ 5/24 \\ -1/8 \end{bmatrix}$$

Ha A teljes oszloprangú (és esetünkben az), akkor $r(A^T A) = r(A)$ miatt a normálegyenlet mátrixa teljes rangú, azaz invertálható, következésképpen egyértelmű a normálegyenlet megoldása.